

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lều đất” của Trần Thị Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

... Ôi ! quê hương
Hỡi những ngày xưa !

Thuở chung – nhân ái
Tốt cả chìm-ngâm
Trong lều a dãi củnng điên...
Phùng Cung (1965)

CCRD, 1955. Ảnh của nhà báo Nga Dmitri Baltermants

Trong suốt chiều dài lịch sử mấy ngàn năm của Dân tộc ta, chúng ta cũng có một trận thảm sát nào mà người Việt lòi giết hỡi người Việt không khiếp nhỡ trong cuộc Cải cách Ruộng đất dẫu là “thời đi H Chí Minh” hỡi giai cấp niên 50 thế kỷ 20! Đó là trận thảm sát dân lành các kẻ man rợ do đầu óc kẻ thù giai cấp, do ý thức hỡi củnng sỡn của tập đoàn cầm quyền gây nên!

Trên thế giới đã từng có nhiều nước làm cải cách ruộng đất. Phần đông người ta làm một cách ôn hòa bằng cách Nhà nước mua lòi sỡ ruộng đất cho sỡ hữu có trên tiêu chuẩn do Nhà nước

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đật” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

quy định, hoặc cho phép họ đi c hi n t ng. Như đó, các n c y đã nh nhàng xoá bỏ quan h s n xu t phong ki n, t o đi u ki n cho n n kinh t phát tri n m nh, đ ng th i gi đ c hoà khí và n đ nh xã h i, tránh nh ng đ o l n nguy h i.

Th nh ng, các “lãnh t ” c ng s n thì cho đó là con đ đ ng “tho hi p giai c p”, không đúng đ đ ng l i ch nghĩa Marx-Lenin, không th hi n tinh th n “đ u tranh giai c p”, không phát đ ng đ c lòng “căm thù giai c p”, không mang tính “cách m ng tri t đ ”... Theo h , C i cách Ru ng đ t ph i là m t “cu c cách m ng long trãi lữ đật”. Ph i “phóng tay phát đ ng qu n chúng”, nghĩa là làm h t s c mãnh li t, th ng tay, không khoan nh ng, không th ng xót, có th m i d y lên lòng căm thù giai c p cao đ trong qu n chúng b n c nông mà h coi là “quân ch l c cách m ng” đ đánh g c giai c p đ a ch .

CCRD 1955. nh c a nhà báo Nga Dmitri Baltermants

Đ ng C ng S n đồng đ c tuyên b C i cách Ru ng đ t là đ th c hi n “ng i cày có ru ng”, c m ngàn đ i c a nông dân. (1)

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nh&ng, đó ch& là trên l&i nói! Còn trong thâm tâm, các “lãnh t&” c&ng s&n có m&t ý đ& khác h&n, nh&m nh&ng m&c tiêu khác h&n. H& dùng kh&u hi&u “ng& i cày có ru&ng” làm “con m&i” nh& nông dân mà h& coi là “đ&ng minh chi&n l&c” (2) đi theo h& th&c hi&n nh&ng m&c đích xa h&n, đ&c đ&a h&n.

H& dùng C&i cách Ru&ng đ&t đ& tiêu đi&t gi&i h&u s&n b& h& coi là “giai c&p bóc l&t” & nông thôn, đ& truy quét các thành ph&n mà h& cho là “ph&n đ&ng”, quét s&ch các t& t&ng và h& th&ng giá tr& đ&o lý c& truy&n n&ng v& quy&n t& h&u, lo&i b& cu&c s&ng tâm linh trái v&i ch& nghĩa vô th&n c&a h&, xoá b& đ&o đ&c truy&n th&ng c&a gia đình, thôn xóm mà n&n văn hoá làng xã lâu đ&i & n&c ta đã đ& l&i.

Ch& ý c&a h& còn là kh&ng b& tinh th&n nhân dân, gây ra n&i khi&p s& tri&n miên trong ng& i dân nh&m tri&t tiêu m&i m&m m&ng ch&ng đ&i h&. H& ra s&c xúi gi&c, kích đ&ng lòng h&n thù, gieo r&c tính đ&c ác, tham lam, đ&i trá, đ&u cáng... vào lòng ng& i nông dân v&n ch&t ph&c, hi&n lành... T&t c& nh&ng đ&iu đó nh&m m& đ&ng th&c hi&n cu&c cách m&ng xã h&i ch& nghĩa và huy đ&ng “quân ch& l&c cách m&ng” xông vào tr&n chi&n đánh chi&m mi&n Nam.

Chính v&i ý đ& đó, các “lãnh t&” c&ng s&n đã gây ra nh&ng t&i ác tày tr&i đ&i v&i Dân T&c: h& đã bi&n C&i cách Ru&ng đ&t và Ch&nh đ&n T& ch&c thành m&t cu&c đày đ&, tàn sát dân lành và c& các cán b& đã t&ng đ&ng đ&i lá c& c&a h&. Trong lúc nhân dân đang s&ng yên lành thì b&ng đ&ng Đ&ng phái nh&ng “Đ&i c&i cách” v& làng xã khép “t&i” đ&a ch& cho n&a tri&u ng& i trong n&c Vi&t Nam Dân Ch& C&ng Hoà (v&i dân s& nông thôn h&i đó trên 10 tri&u) (3), và s& ng& i này ngay l&p t&c b& hành h&, b& đ& đày, b& giày xéo t&n bùn đen!

H&n n&a, trên 172 ngàn sinh m&ng vô t&i đã g&c xu&ng đ&i l&i g&m “chuyên chính vô s&n” vì b& quy oan là đ&a ch& c&ng hào gian ác, Vi&t gian, ph&n đ&ng, gián đi&p, Qu&c Dân Đ&ng! (4) Nh&ng cu&c “đ&u t&” v&i c&nh con đ&u cha, v& t& ch&ng, con dâu vu oan cho b& ch&ng, con r& giá ho& cho m& v&, bà con, hàng xóm, láng gi&ng t& điều l&n nhau... đã đ&o l&n đ&o đ&c thông th&ng, giày xéo lên n&n văn hi&n lâu đ&i c&a ng& i Vi&t, phá ho&i truy&n th&ng hoà hi&u, “lá lành đùm lá rách”, “t&i l&a t&t đ&n có nhau” c&a c& dân làng xã n&c ta.

Còn đ&iu các “lãnh t&” c&ng s&n không ng&ng rao gi&ng: “xây đ&ng con ng& i m&i” theo “đ&o đ&c m&i”, t&c là “đ&o đ&c c&ng s&n” và “t& t&ng H& Chí Minh”, thì... than ôi, ngày nay, nhân dân ta đã th&y quá rõ “k&t qu&” th&c t& r&i: đ&o đ&c băng ho&i, xã h&i sa đ&, n&n tham nhũng tràn lan, n&n mua quan bán ch&c ph& bi&n, t& n&n l&a đ&i, đ&o điên, đ&u cáng, đ&c ác... nhan nh&n kh&p n&i trong n&c.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Gi& đây l& i xu&t hi&n c&nh nông dân c& m c& ru&ng đũ t mà h& đũ c phép s& d&ng đũ đi làm thuê làm m& n h&c đi tha ph&ng c&u th&c, các nhà khoa h&c xã h&i g&i đó là “tình tr&ng ly nông”. Gi& đây xu&t hi&n thêm m&t l&p ng&i “m&i” có tên g&i là “dân oan”, t&c là g&n m&t tri&u nông dân và ng&i lao đ&ng b& chi&m đũ t đũ t đai, b& c&p đũ t nhà c&a đi “kêu oan”, th&m chí đi bi&u tình, & các “c&a quan” c&ng s&n hàng ch&c năm tr&i mà v&n “không đi đũ n đâu c&”!

Gi& đây còn xu&t hi&n thêm nh&ng c&nh t&ng nh&c nh& ch&a t&ng th&y trong l&ch s& n&c nhà: “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” đem trên n&a tri&u nam n& nông dân, lao đ&ng “xu&t kh&u” ra n&c ngoài bán c& b&p, m& hôi, n&c m&t và c& máu n&a đũ nhà n&c thu v& hàng nhi&u tri&u đô la (5); “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” cho phép các đ&ch v& “buôn ng&i” đũ i đũ ng “l&y ch&ng ngo&i qu&c” đũ a hàng m&y trăm ngàn cô gái nông thôn vì nghèo đói ph&i b& m& cha, b& anh ch& em, b& quê h&ng làng xóm đũ ... bán mình cho các “ông... ch&ng” Hàn Qu&c, Đài Loan, Trung Qu&c..., th&c ch&t là đi làm nô l&, k& c& nô l& tình đũ!(6) Nhi&u nhà nghiên c&u và nhà báo trung th&c trong n&c đã mô t& cu&c s&ng c&a ng&i nông dân Vi&t Nam ngày nay còn l&m than, kh& i h&n h&i tr&c “cách m&ng”, h&n tr&c ngày “th&ng nh&t đũ t n&c”! Đó là s& th&t h&t s&c phũ phàng mà nông dân Vi&t Nam đang ph&i ng&m đũ ng nu&t cay cú đũ u ch&u đũ ng!

C&i cách Ru&ng đũ t “long trãi lã đũ t” nh& v&y, m&t s& ki&n l&ch s& l&n lao nh& v&y, th& mà đã trên n&a th& k& qua, ch&a có m&t công trình nghiên c&u chân th&t, khách quan nào c&a các nhà khoa h&c trong n&c đũ c công b&! Ch&a có m&t tác ph&m ngh& thu&t, văn ch&ng nào c&a các nh&c sĩ, ho& sĩ, nhà điều kh&c, nhà văn, nhà th& ... trong n&c đi n t& l&i t&n th&m k&ch đũ y đau th&ng c&a Dân T&c! Ch&ng ph&i vì gi&i trí th&c sáng t&o n&c ta thi&u ng&i có tài, có tâm, mà ch& vì ngay sau C&i cách Ru&ng đũ t các “lãnh t&” c&ng s&n đã coi đó là m&t trong nh&ng đũ tài c&m k& không ai đũ c đũ ng đũ n. Cái tabou kh&c nghi&t này thì đ&m quan ch&c c&a ch& đũ c&c quy&n ngày đêm canh gi& nghi&ng t& mãi cho đũ n ngày nay!

H&i đũ u cu&c “đũ i m&i”, cu&n “Ác M&ng” c&a Ngô Ng&c B&i ch& m&i đ&m l&t nh& qua chuy&n “c&i cách”... Mãi đũ n g&n đây, đũ u th& k& 21, m&i lác đ&c xu&t hi&n vài cu&n ti&u thuy&t đũ c&p th&ng đũ n đũ tài c&m k& đó. Cu&n “Ba Ng&i Khác” c&a Tô Hoài, hoàn thành t& năm 1992 nh&ng ch&t v&t mãi đũ n năm 2006 m&i đũ c xu&t b&n. Cu&n “N&c M&t M&t Th&i” c&a Nguy&n Khoa Đ&ng s&p xu&t b&n thì b& c&m ngay t&c thì và cu&n “Th&i C&a Thánh Th&n” c&a Hoàng Minh T&ng v&a in xong, ch&a k&p phát hành thì s& sách in đã b& Đũ ng ra l&nh thu h&i đũ nghi&n làm b&t gi&y!! M&t hành đũ ng man r&, ph&n văn hoá c&a b&n T&n Thu& Hoàng th&i nay!

Ng&i vi&t nh&ng dòng này đã ph&i s&ng su&t qu&ng th&i gian “long trãi lã đũ t” r&t kinh hoàng, đũ y bi th&ng, đũ y máu l&, đũ y ch&t ch&c, đũ y tàn phá, đũ y “l&a đũ i cu&ng điên” ...

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩt” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đã nhiĩu lĩn đĩ hĩi nghĩ vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt, đĩĩ c nghe “Bác Hĩ vĩ đĩi” và “Anh Cĩ Trĩĩng Chinh” huĩn thĩ vĩ “Cĩi cách Ruĩng đĩt”, “Chĩnh đĩn Tĩ chĩc”, vĩ “phĩng tay phát đĩng quĩn chúng”... Đĩ tĩng chĩng kiĩn nhiĩu cuĩ c đĩu “đĩ a chĩ cĩĩng hào ỏc bả” ỏ Bĩc Ninh, Hĩng Yĩn, Hà Đĩng. Cĩng đĩ tĩng đĩ làm nĩ a đĩt “cĩi cách” ỏ Thỏi Bĩnh, giĩ a chĩng thĩ Thành uĩ xin vĩ Hà Nĩi đĩ nhĩn trỏch nhiĩm lũnh đĩ o cĩng tỏc “sỏ a sai cĩi cách” ỏ Ngoĩi Thành Hà Nĩi.

Cĩi cách Ruĩng đĩt quĩ là mĩt cú đĩy mĩnh làm ngĩĩi viĩt thĩ c tĩnh, đỏnh giỏi lĩi Đĩng Cĩng Sĩn và cỏc “lũnh tĩ” cĩ a Đĩng, cũng nhĩ nhĩn lĩi con đĩĩng mĩnh đĩ đi... Đĩ là khĩi đĩu cho mĩt quỏ trĩnh đĩu tranh, đĩn vĩt, đĩu đĩn đĩ cĩ đĩĩ c mĩt nhũn quan mĩi, tĩ duy mĩi, cuĩi cĩng đĩn đĩn viĩ c rĩi bĩ Đĩng Cĩng Sĩn. Chĩnh vĩ thĩ, ngĩĩi viĩt biĩt rĩ nĩi đĩu khĩ cĩ a bả con nĩng đĩn, vĩ cĩng thĩng cĩ m vĩi cỏc nĩn nhũn cĩ a Cĩi cách Ruĩng đĩt và nĩng lĩng mĩng mĩi đĩĩ c thĩy nhĩng tỏc phĩm vũn hĩc nghĩ thuĩt chũn thĩt mĩ tĩ vĩ sỏ kiĩn lĩ ch sỏ đĩu thĩĩng nỏy.

Thĩ rĩi, hĩi nỏm 1996, tĩi đĩ c biĩt cĩ m đĩng khi lĩn đĩu tiĩn đĩĩ c cĩ m trong tay tĩp copy bĩn thĩ o tiĩu thuyĩt “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ a Tĩ Hoỏi. Tĩi thĩ m cĩ m ỏn nhỏ vũn Tĩ Hoỏi đĩ giỏng mĩt đĩn mĩnh vỏo cỏi tabou kĩ quỏi cĩ a Đĩng đĩ hẻ ra cho đĩ c giĩ biĩt đĩĩ c phĩn nỏo sỏ thĩt vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt. Ờng là nhỏ vũn lỏo thỏnh cĩ tĩn tuĩi ỏ nĩĩ c tỏ nỏ cỏi gĩĩng sỏng cĩ a ỏng sỏ cĩ vũ nhiĩu ngĩĩi khỏc nỏi theo.

Đĩ c xĩng, tĩi đĩ a “Ba Ngĩĩi Khỏc” cho mĩt ỏng bĩn giỏ xem. Ờng tỏ đĩ c kĩ lĩ m rĩi gĩp tĩi, ỏng bĩ c bĩi phỏn: “Viĩt vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩt mỏ Tĩ Hoỏi chĩ kĩ vĩ bả thĩng Đĩi bả lũng nhũng ỏy thĩ khĩng đĩĩ c! Phĩi nỏi đĩn “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ!”

Tĩi hĩi lĩi: “Lỏ ai?” Ờng đỏp: “Ai nĩ a? Lỏ Bác Hĩ vĩ đĩi, Bác Mao cũng vĩ đĩi và Cĩ Xĩt cĩng vĩ đĩi! Chĩnh bả ỏng đĩu nũu ỏy đĩ bỏy rỏ cỏi chuyĩn “cĩi cách” ỏ nĩĩ c tỏ”.

Tĩi nỏi: “Anh nỏi cũng đũng thĩi! Khĩng cĩ Cĩ Hĩ và Đĩng Cĩng Sĩn, và Cĩ Hĩ khĩng đĩ xin “chĩ thĩ” Cĩ Xĩt, khĩng xin phẻp Cĩ Mao cho rĩĩ c đĩn cĩ vĩn Tỏu sỏng thĩ chĩng cĩ chuyĩn “cĩi cách” khĩng khiĩp nỏy”.

Anh tỏ hũng lĩn: “Đĩ là nỏi hỏng trĩn. Cĩn đĩĩi mĩt bĩ c thĩ “Ba Ngĩĩi Khỏc” là “Anh Thĩn” (Trĩĩng Chinh), sỏu đĩi là Nỏm đĩ nhũn nhĩĩng đĩng sỏu Bả Duĩn, rĩi đĩn thĩng chỏ Hĩ Viĩt

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cũn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Thĩng và “Anh Lành” (Tũ Hũu) “nhĩng đĩ chĩng lành” (7).

Tũ hũi: “Tũ Hũu thì có liên quan gì đĩn? Lão ta không có chân trong Ủ ban Cũi cách Ruĩng đĩ Trung ỹĩng mà”.

Anh ta đáp: “Thĩ anh không biĩt à, y là kĩ “gác cũng” tũ tũĩng cũa Đĩng ta. Y phĩ trách công tác tuyên truyĩn cho chĩn đĩ ch “cũi cách” đĩ y. Chính y đã đánh tũi bũi Trĩn Bá Xá chĩ vì cái truyĩn ngũn chân thĩ t “Anh Cũ Lũm” đĩng trên tũp chí “Tũ Quũc” hũi tháng 1 năm 1956, y buũc cho tác giũ nhĩng tũi “chũ t ngũĩ”, nhũ có tũ tũĩng phũn đĩng cũa giai cũp đĩ a chũ, chũng phá chính sách Cũi cách Ruĩng đĩ t! Ban biên tũp “Tũ Quũc” cũng đĩu đĩng vì y. Rũi đĩn khi Hà Minh Tuĩn cho ra cũn “Vào Đĩi” có đĩng chi mũ y đĩn chũĩn “cũi cách” đĩu mà y và lão (Nguyĩn Chí) Thanh xũm vào đánh cho tũi bũi, kũ luũ t tũm lum. Cũng chính y đã tung ra nhĩng câu thũ sũc mùi đao phũ đĩ kĩch thũm đũu óc hiũu sát cũa các Đĩi cũi cách. Anh còn nhũ không?” Rũi anh ta đĩc vanh vách:

“Giũ t, giũ t nũa, bàn tay không phũt nghũ,
Cho ruĩng đĩng lũa tũ t, thuũ (8) mau xong,
Cho Đĩng bũn lĩu, cũng rũp bũũc chung lũng,
Thũ Mao Chũ tũ ch, thũ Xĩt-ta-lin bũ t diũ t”...

Chũĩn phiũm đĩm cũa hai ông bũn giũ chúng tũi cũn dũi. Nhũng, nũi chũĩn nghiũm chũnh thì phũi công nhũn là Tũ Hoài đã bũ t chũp tabou, đũ cũp đũn mũ t đũ tài “rũ t nhũ y cũm”, và vũi vũn tài cũa mũnh ông đã tũ o nũn mũ t cũn tũu thũũ t khũ hũp đũn. Ông đã vũ lũn rũ t rũ nét hĩnh ỹnh ba “anh Đĩi” cũi cách – đũi trũĩng Cũ, đũi phũ Bũi kiũm chũnh ỏn và mũ t cũn bũ Đũi tên Đĩnh. Cũ ba gã này mũi tên mũ t vũ nhũng đũu có tĩnh lũu mũnh, đũu hũm quyũn lũc, đũu đũi trũ, hũm gũi, dũm đũng và không gũm tay trũũc tũi ỏc.

Tác giũ đã mũ tũ rũ t “ũn tũĩng” nhũng cũnh hoang dũm, quũn dũm cũa ba “anh Đĩi” vũi các cũ “rũ chũũi” bũn cũ, vũi các nũng dũn quũn... tũ o nũn mũ t cũm giũc tũm lũm cũa ngũũĩ đũc đũi vũi mũ y tên này. Tuy nhiũn, ngũũĩ đũc tĩnh ý thũ y rũ rũng Tũ Hoài dũ đã đũng đũn đũ tài Cũi cách Ruĩng đĩ t nhũng lũi trũnh nũ, không dũm phũi bũi thũc chũ t và nguũn cũn tũn thũm kũ ch cũa Dũn Tũc đã diũn ra trong lũ ch sũ.

Đũc giũ chũ đũi rũ t nhũũ ỹ mũ t nhũ vũn cũ tũm cũnh Tũ Hoài, nhũ vũn đã tũng thũm giũ hai đũ t Cũi cách Ruĩng đĩ t, làm đũi phũ lũi kiũm chũnh ỏn Đũi cũi cách, hũ hũ vũng đũũc thũ y tũ ngũi bũt cũa ông hiũn lũn mũ t bũc trũn cũnh đũ sũ, chũn thũ t vũ cũc đũo lũn khũng khiũp này. Nhũng, đũc xũng “Ba Ngũũĩ Khũc”, đũc giũ vũn chũ a thũ y đũũc cũn bũ sũ thũ t, “sũ

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đũ t” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thủ t trãi n truỹ ng” không che đũ y.

Ngũũĩ đũ c bàng hoàng nghĩ rũ ng lũ nào chũ vì ba cái thũ ng khũ n nũ n này mà mũ i sũ trong xã hũ i đũũ i thũ i “dũn chũ cũ ng hoũ” lũ i đũ o lũ n tũng phũo đũ n nhũ thũ ỹ ?

Thũ thì ai cho chúng nó cái quyũ n “nhũ t Đũ i nhũ Trũ i” đũ chúng nó tác oai tác quái làm nhũ ng chũũ n “long trũ i lũ đũ t” nhũ vũ y? Ai đũ vũ ch đũũ ng chũ lũ i cho chúng, ai đũ “phũng tay” cho chúng làm “cũch mũ ng long trũ i lũ đũ t”, làm loũ n xũ cũ mũ t vũng nũng thũn nhũ vũ y? Ai đũ đũ kích đũ ng chúng “Giũ t, giũ t nũ a, bũn tay khũng phũt nhũ” đũ cho chúng thũ ng tay tũn sũt dũn lũnh khũng chũt xũt thũũ ng? Ai? Ai??

Nhiũ u ngũũĩ cho rũ ng Tô Hoũ i là đũ ng viũn cũ ng sũ n, mũ t cũn bũ quan trũ ng cũ a Đũ ng trong lũnh vũ c vũn hũ c, mũ t nhũ vũn-con cũ ng cũ a chũ đũ , ông mũũ n sũ ng “trũn” vũ i Đũ ng nũn dù cũ đũ cũ p đũ n Cũ i cũch Ruũ ng đũ t, nhũ ng ông đũ hũ t sũ c gũũ ng nhũ , cũ lũi cũu chũũ n sang mũ t hũũ ng khũc. Đũ n cũ t cũ a tiũ u thũũ t, cũ giũ “chũ” Đũ i trũũ ng cũ chũ y vũo Nam đũ u hũng đũ ch vũ bũ “quũn tũ” giũ t... thì cũng làm cho ngũũĩ đũ c lũ c hũũ ng hũ n nũ a, đũũ ng nhũ “Mũ Nguũ” cũ dũnh lũũ giũ đũ n nhũ ng chũũ n xũ u xũ, nhũ ng đũũ u mũn rũ , nhũ ng đũ o lũ n xã hũ i khũ ng khiũ p hũ i Cũ i cũch Ruũ ng đũ t. Cũ nhiũn, cũch cũ t cũ u cũ t trũũ n, hũ cũ u tũnh tiũ t là quyũ n cũ a cũc cũũ , nhũ ng đũ c giũ cũ quyũ n đũũ hũ i cũc cũũ phũ i làm sũng tũ sũ thũ t cũ a nhũ ng tũ i cũc tũũ trũ i.

Cũũ n “Nũũ c Mũ t Mũ t Thũ i” cũ a Nguyễn Khoa Đũng vũ cũũ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” cũ a Hoũng Minh Tũũ ng tũũ cũũ đũũ c đũũ c khũ sũ m bũ n photocopy tũ trong nũũ c gũ i rũ.

Sũ đũ ít lũũ, mũ t ngũũĩ bũ n thũn trong nũũ c gũ i cho cũũ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” cũn thũ m mũũ mũ c. Đũ là mũ t trong nhũ ng cũũ n mũ mũ n “lũ t lũũ i” thũ hũ i cũ a nhũ nũũ c! Đũũ đũng nũũ lũũ đũy là cũ hai nhũ vũn Nguyễn Khoa Đũng vũ Hoũng Minh Tũũ ng đũũ rũ t cũn đũũ m “xũng xũũ” vũo đũũ tũ cũ m cũ nũũ. Hũ khũng ngũ n ngũ i mũ tũ rũũ nũt thũũ m cũ nh cũnh hoũng cũ a nũng thũn trong thũ i cũ “cũ i cũch”.

Tũũ nhiũn, đũ cũ giũ vũ n cũ m thũũ y đũũ chũ cũn gũũ ng nhũ , trũnh nũ, dũ đũ t, mà đũ là đũũ u đũ hiũũ, vì cũc cũc cũũ đũng sũũ ng đũũ i cũũ đũ cũ cũ quyũ n khũ cũ ngũũ t, lũũ i gũũ m “chũũn cũnh” lũũn lũũn lũũ ng trũn đũũ... Hũ n nũ a, nhũ ng cũ đũ tũũ ng sũũ ng trong thũ i cũ “cũch mũ ng long trũ i lũ đũ t” cũũng đũ nhũ n thũũ y là hai cũc cũũ chũũ yũũ chũ đũũ cũ ngũũ cũ lũũ i nhũ ng cũ nh khũ ng khiũ p

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đật” của Trữn Thữ Nhân

Tác Giả: Nguyán Minh Cán

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thái “cái cách” chá cháa thát sáng trong đó, nên có nháng chá phán ánh không thát sát thác tá, dùng lái ăán tiáng nói không phái thuác vá thái áy. Riêng Hoàng Minh Táng còn đi xa hán thái “cái cách”, ông đã má ráng khung cánh xã hái ra cá giai đánh sau này, muán giúp đác giá tháy rõ tính liên tác cáa cá mát thái đái lá chás. Đó là mát ý đánh rát tát, nháng vì má ráng quá nên phán sau cáa tiáu thuyát “Thái Cáa Thánh Thán” hái bá loáng.

Còn tiáu thuyát sáp ra mát ngáng i đác nay mai, cuán “Ngày Long Trái Đám Lá Đát” cáa Trán Thá Nhân mà tôi váa đáng xem bán tháo mái tá trong náng c “vát biên” ra ngoài thì chá yáu táp trung phán ánh cuác Cái cách Ruáng đát á mát vùng thuác tánh Thanh Hoá. Nháng qua nháng màn “cái cách”, qua chuyán ká cáa các nhán vát, đôi lúc tác giá cũng nhá nháng đáng đán nháng chuyán vá sau, chuyán “háu cái cách”.

Tác giá là mát ngáng i đã sáng trong cuác, cá m nhán sâu sác nái đau cáa nhán dân và dáng cá m phái bày sá thát kinh hoàng trên nháng trang viát. Tôi ván là “dân” Khu Bán (9), có đáp qua lái, quen biát vùng đáng c mô tá trong truyán, biát rõ các “vát” mà dân đáa pháng coi là “hung thán cái cách”, nhá Há Viát Tháng, Đáng Thái, Chu Văn Biên...

Ngay cá vài nán nhán trong truyán tôi cũng đã táng nghe tên, vì tác giá giá tên thát. Còn mát số nhán vát khác tôi hái ngáng là mình đã nghe đâu đáy, có lá vì lý do tá nhá nào đó tác giá đã đái tên chút ít cháng. Cho nên tôi rát xúc đáng khi đác nháng trang viát đáng m đáy náng c mát trong “Ngày Long Trái Đám Lá Đát”.

Tôi có thá kháng đánh ráng cuán tiáu thuyát này cáa nhá văn Trán Thá Nhân đã đáa trên “ngáng i thát viác thát” mô tá sá kián kinh hoàng đúng nhá nó đã đián ra, không chút dá đát, e ngái, không chút gáng nhá. Có thá đác giá trá tuái ngày nay khi đác nhiáu cánh táng hát sác lá láng, ká đá, quái đán, ráng rán quá sác táng táng, thì không thá nào hiáu nái làm sao trong cuác sáng đã có thá đián ra nháng đái u nhá thá đác, đám ra nghi ngá tính chân thát cáa truyán. Nháng, than ôi, nháng chuyán quái đán nhá thá hái đó thát sá đã đián ra và đián ra á nhiáu nái!

Cá nhiên, đã là tiáu thuyát thì tác giá phái há cáu. Điáu há cáu nái bát nhát là Trán Thá Nhân đã dùng “nháng ngáng i âm” cáa thá giái Bên áy đá ká chuyán thát, rát thát cáa thá giái Bên Náy. Tác giá dùng lái há cáu đó vì... “Chát thát rái/ mái dám nói/ Và Nói Thát!” (Khúc Đáo Đáu). Lái há cáu này gán vái tín ngáng dân gian, gán vái đáo Phát, đá đác đái chúng cháp nhán. Có lá lái há cáu này cũng không xa khoa hác lá m khi gán đây các nhá vát lý hác hián đái đã phát hián ra “vát chát đán”...

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lđ đđt” của Trn Th Nhân

Tác Giả: Nguyán Minh Cán

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nháng đái u quan tráng đáng nái là tác giá sá đáng lái há cáu này thát nhuán nhuán đán mác ngá i đác tháy mái sá kián, mái tình tiát trôi cháy rát tá nhiên, và câu chuyán rát đáu tháng lái cuán hút mánh tâm trí ngá i đác tá đáu đán cuái sách. Chính nhá lái há cáu này tác giá đã mô tá đác rát chân thát nái tâm các nán nhán cáa nháng “Ngày Long Trái Đám Lá Đát” náa thá ká trác. Trong mát lá thá gái bán, tác giá tâm sá: khi viát tiáu thuyát này, tác giá có cám giác rát thát ráng mái lái nói, mái sá kián... trong tác phám là do chính ngá i âm đáng hành, nháp vào tác giá mà ká lái.

Đác “Ngày Long Trái Đám Lá Đát”, tôi cám nhán ráng Trán Thá Nhân đã thác hián đáng thiên chác cao quý cáa ngá i cám bút đá không tá nhát mình trong cái “cháng ván” tù túng, ngát ngát vái đá loái ý thác há Mác-Lá đáng tính, chá nghĩa hián thác xã hái chá nghĩa... vá ván, nhám nhái, không tá ép mình phái đi theo “lá phái” cáa ká cám quyán, ông mái có thá sáng táo nên mát thiên tiáu thuyát – nói theo tá ngá thái tháng trong nác – sáng giá nhá váy. Sáng giá cá vá tính chân thát, cá vá mát ván cháng.

Bút pháp cáa tác giá bình đá mà táo báo, trám tánh, nhá nháng mà da đát, xoáy sâu vào lòng ngá i đác. Lái viát hình ánh, bóng báy, án đá đôi khi xen vào nháng triát lý sâu xa. Giáng ván hóm hánh, chám biám, hài hác, trào láng gây háng thú dù bác tranh toàn cánh thát vá cùng ám đám.

Có nháng câu nói thát tháng, tháng gây cáa nhán vát lái rát thám thuyát, nêu lên đác thác chát cáa nháng ván đá lán. Cháng hán, câu nói mác mác cáa Thuá Đáng, mát nhán vát ná: “Ông cháng yêu quý cáa em có lán báo Bác Mao viát kách bán. Nhà Hát tuáng Thiên An Môn đián trác, rái đáa sang Ba Đáng Hà Nái... Ta cá thá mà làm theo Tàu...”. Suy cho cùng, câu nói đó phán ánh sá thát náa thá ká trác và cá sá thát ngày nay, và cá nháng gì rát đáng cay cho Đát Nác, cho Dân Tác ta nám đáng sau sá thát khán nán đó náa! Đáng thá, nhá chúng ta đáu biát, chính sá thán phác, quá luá đán hán và sá lá thuác nhác nhá cáa ká cám quyán cáng sán đái vái “Thiên triáu Đá” náa thá ká trác và cá ngày nay đã gây cho Đát Nác ta biát bao tai ách, ká cá viác mát đát, mát bián, và hián đáng đát Dân Tác ta trác hiám hoá mát nác rán rán!!

Cái nhìn cáa tác giá đái vái nông dân trong truyán rát công báng: trong khi mô tá nháng “rá chuái” gái là “bán cá” có tính láu manh, tham lam, đác ác, vô án vô nghá, gieo oan giá hoá cho ngá i ngay, ông lái đáa lên hình ánh nháng ngá i nông dân hián lành bá đái ép buác phái mián cáng “tá điáu” á “đáu tráng” theo lái mám cáa Đái, nháng sau láng Đái há ván lán lát, tháng láng giúp đá cho ngá i bá oan. Hái đó mà dám làm nhá váy thì thát là liáu lánh, nháng láng tâm thái thúc há phái hành đáng theo tính ngá i, theo tình ngá i, bát cháp hiám nguy.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đật” của Trần Thế Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Khác với mỹ tự của thi u thuyết viết về Cách Ruợng đật mà nhiều người đã biết, như “Ba Ngươi Khác” của Tô Hoài, “Nợ c Mọt Mọt Thúi” của Nguyễn Khoa Đăng, “Thúi Cũ a Thánh Thúi n” của Hoàng Minh Tấn, của “Ngày Long Trãi Đêm Lữ Đật” của Trần Thế Nhân không chỉ phải bày rõ nét những tác hại trong Cách Ruợng đật, mà còn khéo léo vẽ lên bóng những đốm nét đen đốm người đật tình ý có thể liên tưởng những ra đốm c bết mắt thúi củ a những thối phôi chính đã gây ra tác hại.

Nhà văn mở đầu thiên thi u thuyết củ a mình bằng mỹ tự ngắn gọn là câu chuyện bi thảm củ a nàng cung phi thúi x. Những chuyện x là những phôi phôi bóng dáng mọt nàng “cung nữ” thúi nay – thúi “dân chổi củ ng hoà” – cùng với “Độc Vua” và viên “Thúi ng Thúi” đy quy n củ c cũng thúi nay... Hoá ra, “khúc cung oán” thúi nay là những người, ai oán, bi thúi ng, thể thúi m h n nhiều so với “Cung oán Ngâm Khúc” thúi củ Ôn Như Hầu Nguyễn Gia Thi u! Là mỹ tự mở đầu mỹ tự làm người đật củ m thúi d ng nh t n thúi m k ch đy máu củ a mọt con người bé nh , y u t là mỹ tự mở đầu cho củ mọt lo t thúi m k ch tri n miên củ a nhân dân...

Chổi phôi người nhiên mà trong truyện tác giả đã nói rõ tác củ a “Độc Vua” «trúi u nhà Nguyễn»: «Năm y Ngươi đã 66 xuân». Năm y năm 1955 là năm x y ra củ c Củ c cách Ruợng đật củ huy n Nga S n t nh Thanh Hoá đật tính, thì năm sinh củ a “Độc Vua” thúi nay nh m đúng vào năm 1890. Mọt chi tít khác – «Sáu năm trúi c, Trúi u đình đã x chém ngang l ng mọt viên quan t ng kho. D u y là công thúi n, đã t ng theo gót chân Thiên T xông pha n i lam chổi ng ngàn trùng, vào ra trong máu l a, tên khuy n nhỏ đy t hoang dâm vô đ này đã bi n thúi công qu và xài phí tài s n vổi ng qu củ đ cung phổi ng tít củ củ i xa hoa củ a h n....» – hoàn toàn ăn khớp với s ki n ngày 5 tháng 9 năm 1950, viên Đ i tá Trần D Châu, Củ c trúi ng Củ c quân nhu củ a Quân đ i Vi t Nam Dân chổi Củ ng hoà b x t theo l nh củ a “Độc Vua”, vì tên này đã ph m t i tham ô lãng phí, l y củ a công đ t chổi c đám củ củ i xa hoa củ a y. V án này x y ra đúng sáu năm trúi c củ c Củ c cách Ruợng đật củ Thanh Hoá h i năm 1955 mà tác giả đã mô t .

Giổi l i củ a “Độc Vua” «trúi u nhà Nguyễn» nói về mình với nàng cung nữ – “Lòng Tr m n ng mọt n i thúi ng đau. Khanh có biết chăng? Tr m thúi ng nh ng con dân củ m củ a đ no, áo củ a đ m, b y tr l n lên củ a đ c củ p sách t i trúi ng... Đ t n củ c ngàn năm l n củ c chinh chi n; may Tr i cho còn l i đ c ít ngày thái bình yên vui...

V y mà nay người bang quay tr l i xâm chi m, củ t chia. Chi n tranh l i t i p n i chi n tranh. Nghe tổi ng su i khóc, l ng tổi ng gió than, lòng Tr m càng nảo n xót xa. Trăng càng sáng, n củ c non xinh đ p càng tang thúi ng, lòng Tr m càng n ng n i lo cho dân, chua xót ni m đau cho x s . Tr m làm sao nh m mọt ng y n?...» – sao mà giổi giổi ng giổi ng vẫn trong «Nhổi ng M u Chuyện V Đ i Ho t Đ ng ... » củ a... Trần Dân Tiên đ n th !

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đĩ là vài chi tiĩt vĩ “Đĩ c Vua”. Còn vĩ nĩng cung nĩ thĩ i xĩ a thĩ nhĩ ng nét chĩ m phá rĩ t nhĩ , nhĩ «cĩ áo màu xanh chĩm kiĩ u bà ba khĩng cĩ tũ, cĩ vĩy đĩ t thĩ cĩ m dũi sĩt đĩ t», «vĩ đĩ p sĩ n dũ thĩm u», «giĩ ng nĩi cĩ a đĩn bà phĩĩ ng Bĩ c»... lĩm ngĩĩ i đĩ c đĩ nhĩ n ra đĩy chĩnh là cĩ thĩn nĩ miĩ n nũ, mĩ t đĩĩ hoa rĩ ng Viĩ t Bĩ c, thĩ m chĩ ngĩĩ i am hiĩ u cĩ thĩ đĩĩn đĩĩ c cĩ hĩ tĩn cĩ «cung nĩ » bĩ t hĩ nh thĩ i nay. Ngay cĩ cĩ kĩ t cĩ c đĩ y bi thĩĩ ng cĩ a nĩng trong truyĩn khĩng thĩ khĩng lĩm cho ta liĩn tĩĩ ng đĩ n cĩ chĩ t tĩ c tĩĩ i đĩ y oĩn nghiĩ t cĩ a ngĩĩ i «cung nĩ » thĩ i «đĩn chĩ cĩ ng hoĩ» mĩ cĩ em cĩ a nĩng đĩ kĩ lĩi cho ngĩĩ i chĩ ng chĩ a cĩĩ i cĩ a cĩ...

Ngĩĩ i viĩ t nhĩ ng đĩng nĩy cĩ m thĩ y đĩĩ ng nhĩ nhĩ ng chĩ , nhĩ ng cĩu sau đĩy trong truyĩn cũng nhĩ m vĩo mĩ t hay nhĩ ng đĩ i tĩĩ ng cĩ thĩ nĩĩ đĩ: ... “Tĩ i ĩc bĩ n Quĩ Thĩ n vĩi vĩi/chĩ ng chĩ t đĩ nh Muĩn Nĩm!” ... “Nhĩ ng cĩi gĩ trĩi phĩ n vĩi Tĩ Nĩĩn/dũ bay cĩ cĩ cĩng vĩ tĩ xĩy đĩ p/thĩnh đĩ u lĩu Nũi Thĩp/rĩ cĩng cĩ ngĩĩ rĩ tan đĩ sĩ p!/Chĩ cĩ n nĩ i oĩn khĩ c cĩ a mĩ t ngĩĩ i đĩn bà/ngĩy thĩ chĩn thĩ t/cĩng đĩ gĩp phĩ n vĩo tĩĩn tan cĩ ĩc Ngĩĩ p/cĩ a mĩ t Quĩ Vĩĩ ng Chĩ Lĩnh Chĩ Thĩnh Chĩ Thĩ n!” (Khũc Đĩ o Đĩ u),... hay«Im lĩ ng.

Bĩ ng nĩĩn hĩ nghe tĩĩ ng ai đĩ vĩ ng lĩn:

“Đĩ i là sĩn khĩ u cĩ a nhĩ ng tĩ n bi hĩi kĩ ch. Bĩ n ngĩn nĩm lĩ ch sĩ , cĩi ngĩĩ i đĩng kĩ ch tĩi ba đĩ u ngĩ nhĩ t là ai cĩc cĩn cĩ biĩ t khĩng? Nĩ kĩi kĩi! Cĩc cĩn khĩng thĩ y sĩo? Kĩi phĩ i cĩĩ i, nĩ cĩĩ i; lĩc cĩ n khĩc, nĩ khĩc. Cĩ y nhĩ thĩ t. Vĩ sĩn khĩ u ngĩ p trĩn mĩ, nĩĩ c mĩ t.

Nĩ là ngĩĩ i, chĩ là ngĩĩ i thĩi. Vĩ y mĩ ma xũi quĩ khĩĩ n thĩ nĩĩ, ai cũng cĩi nĩ là Chĩ Thĩ n, Chĩ Thĩnh?... ” (Chĩĩ ng 5)... hay lĩi cĩ a Thuĩ Đĩĩ ng nĩi vĩi Mĩi Duy Vĩ : «Bĩc iĩ! Hĩi cĩn Bĩn Nĩy, đĩ u nhĩ u khĩ sĩ ng lĩng nhĩng bĩ y bĩ , chĩu vĩ n ĩn nĩi thĩ t lĩng khĩng chĩt giĩ trĩ. Chĩ Uyĩn khĩng am hiĩ u đĩ i sĩ ng xĩ hĩ i bĩ ng chĩu đĩu. Chĩu biĩ t rĩ, cĩi lĩ tĩ phĩng ta đĩy là thĩ n thĩnh, chĩ ng cĩ đĩ a nĩĩ đĩng đĩĩ c gĩ i là ngĩĩ i, tĩĩn mĩ t bĩ n chĩ mĩ, quĩ sĩ , đĩ ba que xĩ lĩ cĩ !» (Chĩĩ ng 45).

Đĩ c biĩ t là tĩc giĩ đĩ dĩnh cĩ chĩĩ ng 41 đĩ mĩ tĩ cĩc hĩ i ngĩ kĩ lĩ nhĩ trong giĩ c mĩ cĩ a Mĩi Duy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ cĩ a cĩc Cĩi cĩch Ruĩ ng đĩ t, vĩi «Hoĩng Thĩĩ ng ngĩ trĩn Ngĩi Rĩng Đĩ ».

«...- Muĩn tĩu Bĩ hĩ !...»

« – Ta khĩng phĩ i là Vua, chĩ ng phĩ i Tĩ ng Thĩ ng...»

« – **Ta là Đĩ ng Chĩ Tĩn, Chĩ Lĩnh, Chĩ Thĩnh, Chĩ Thĩ n, Chĩ...** (Đĩ c Vua kĩ p đĩ ng lĩi, sũy t nĩ a thĩ Ngĩĩ i nĩi thĩm mĩ t chĩ cĩ thĩ lĩm lĩ mĩnh ra – ngĩĩ i viĩ t ghi thĩm).

« – Ta đĩy! Ta là ngĩĩ i nĩ bĩ c trĩn thĩnh cĩ a muĩn đĩn. Hĩy nghe vĩ trĩ lĩi nhĩ ng cĩu hĩ i cĩ a tĩ!»

Vĩ cĩc đĩ i thĩi bĩ t đĩ u giĩ a Mĩi Duy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ, vĩi «Đĩ ng Chĩ Tĩn». Sau kĩi buĩ c tĩ i

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lều đót” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

cho Mai Duy Văn «Mi là thằng đũa chĩa phẫn đũa, bán nước hại dân...» và bọn ngụy quyền này khéo léo, lách phép phẫn bác sĩ, cuội cùng «Đũa Chĩa Tôn» đũa lý đã phẫn nói:

«...- Ta biết anh vô tội, lòng anh trong trũa. Nhưng... ta không thể cứu anh đũa. Mà cho dù ta có muốn cứu anh, ban lãnh xuũa thì đã chĩa gì quyền chúng nhân dân ngụy quyền ta nghe cho? Cuội thể thì – Cuội cách Ruũa đũa là cuội Cách mạng lãn nhũa trong lãnh sự đũa tranh giai cấp của dân tộc, mang tầm cuội nhân loại... Trong cuội trũa long đũa này, sóng thần Cách mạng đang ào ào dâng cao, cuội nũa, bánh xe lãnh sự đang lãn đi... Ai ngụy quyền bọn cuội trôi, nghiũa nát âu cũng là lũa thũa tình. **Miễn sao Cách mạng Thủ giũa đũa đũa cũa thũa lũa cuội cùng!** (Chũa đũa do ngụy quyền viũa nhũa mũa) Có mũa ngụy quyền phẫn lòng đũa còn trong trũa đũa đũa pũa hũa anh, còn đáng thũa, đáng quý hũa anh lũa cách đây không xa lũa... Mũa ngụy quyền đàn bà! Ta đau lòng nhũa cuội: Mũa ngụy quyền đàn bà! (Ý nói bà Nguyễn Thủ Năm chẳng?! – ngụy quyền viũa ghi thêm) Anh đã nghe rõ chũa? Văn mà ta cũng không cứu đũa! Mong anh thông cuội mũa cho ta...»

Nói xong, «Đũa Chĩa Tôn vũa biết. Trong mây mù còn vũa lũa tiũa ngũa sũa rũa xa xa.

- Ta... không... thũa... cứu anh đũa!»....

Đoạn trích trên đây nêu bật ý đũa sâu xa của Đũa Chĩa Tôn khi làm Cuội cách Ruũa đũa không phẫn đũa cho «ngụy quyền cay cú ruũa» mà chính là đũa chũa nghĩa cuội ngũa sũa thũa lũa trên toàn Thủ giũa, đũa ngũa thũa nó vũa chũa trũa cái nhũa tâm, lòng tàn ác cũng nhũa sũa đũa trá của các «lãnh tũa» cuội ngũa sũa.

Có thể nói, trong văn chũa ngũa đũa ngũa đũa thũa là hiũa mũa thũa y lũa các văn nghũa sĩ trong nũa của ta cái thái đũa dũng cuội, thũa ngũa thũa phê phán nhũa vũa đũa vũa kũa cuội mũa quyũa nũa toàn trũa.

*

Xin nói thêm rũa, trong thũa giũa bọn, tác giũa cho biết cuội nũa thũa thuyết “Ngày Long Trũa Đũa Đũa” đã đũa cũa hình thành cách đây 10 năm, đũa cũa tác giũa chũa nhũa sũa a nhũa u lũa, nay coi nhũa đã xong. Vì lũa ngũa trũa cũa đũa cũa rũa ngũa khó có mũa nhà xuũa bũa nào lũa Viũa Nam nhũa in tác phũa này mà không phẫn gánh chũa nhũa ngũa rũa ro, nên tác giũa đã có ý đũa nhũa “bũa tũa khoá lũa”. Nhưng, sau khi vũa tũa qua nũa sũa chính mình, lũa giũa đũa cũa “thũa nũa duyên”, tác giũa đã quyũa đũa nhũa cho “đũa a con tinh thũa nũa” của mình xuũa ngoũa tìm đũa ngũa tũa do đũa kũa lũa cho đũa ngũa bào trong và ngoài nũa cũa, cũng nhũa cho toàn Nhân Loại biết nhũa ngũa chũa nũa hải hùng, khũa ngũa khiũa pũa khũa cùng, nhũa ngũa đau thũa ngũa, khũa nhũa cũa ê chũa nũa Đũa Ngũa cũa trũa gian mà ngũa quyền dân Viũa Nam đã và đang chũa đũa ngũa.

Cũng có thể ai đó nghĩ rũa ngũa chũa nũa Cuội cách Ruũa đũa xũa ra đã hũa nũa a thũa kũa rũa, kũa lũa làm chi cho thêm đau lòng, nên quên đi thì hũa. Còn tũa pũa đoàn cuội ngũa sũa cuội mũa quyũa nũa đũa ngũa thũa thì luôn miũa ngũa hô hào nhân dân “quên quá khũa, hũa ngũa tũa tũa ngũa lũa”. Đó là mũa thũa đũa nũa bũa pũa bũa, mũa chính sách ngu dân thũa cũa thũa của kũa cuội mũa quyũa nũa xũa o quyũa tũa. Vì mũa dân tũa quên quá khũa thì không bao giũa có tũa ngũa lai tũa đũa pũa!

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đẩu” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Vì lữ, quên làm sao đẩu c khi nãi oan kh c c a hàng tri u con ng i không h đ c gi i to , nó ng m sâu vào tim th c c a Dân T c đã trên n a th k r i? Quên làm sao đẩu c khi nh ng th ph m chính gây ra t i ác không b đ a ra ánh sáng, khi cái Đ ng gây ra t i ác không b v ch tr n, và Đ ng y l i không h sám h i và th s không tái ph m n a?

Quên làm sao đẩu c khi ngày nay gi a thanh thiên b ch nh t t p đoàn c ng s n c m quy n v n ngang nhiên t p t c dùng nh ng th đ n tàn b o th i C i cách Ru ng đ t đ đ i x v i nhân dân? Nh ng v c p đ o t ru ng đ t, nhà c a tr ng tr n, nh ng cu c “đ u t ” các nhà dân ch o ph ng, làng, nh ng cu c “làm vi c” c a công an v i tính cách sách nhi u, nh c m , hành h đ i v i các nhà trí th c dân ch b t đ ng chính ki n, vi c s đ ng b n c n bã xã h i, b n “xã h i đen”, gi ng nh “r chu i” h i “c i cách”, đ cùng v i công an “nhân dân” đánh đ p dã man các nhà tu hành, các giáo dân, Ph t , tín đ Hoà H o, Tin Lành, Cao Đài, phá chùa, phá nhà th , đ p nát Thánh giá, xúc ph m t ng th , bao vây su t ngày đêm nhà c a các chi n sĩ dân ch không cho h đi l i làm ăn, bao vây kinh t không cho h sinh s ng bình th ng, ném đ đ b n th i tha vào nhà ng i dân... t t c nh ng chiêu th c đ c ác, đ ti n đó có khác chi th i C i cách Ru ng đ t?

Th m chí, l i xét x c a các toà án “nhân dân” ngày nay đ i v i các chi n sĩ dân ch , đ i v i thanh niên, trí th c yêu n c dám lên ti ng b o v ch quy n c a T Qu c thì có khác chi l i xét x c a các toà án “nhân dân đ c bi t” đ i v i các ng i b quy là “đ a ch , c ng hào” h i “c i cách”? V n cái l i bu c t i vụ kh ng, oan u ng, v n cái cách x đ c đoán, đ c tài c a “quan” toà, c tình tr n áp không cho b cáo đ c nói, th m chí công nhiên b t mi ng b cáo tr c toà, cái l i x mà b t b cáo ch đ c phép cúi đ u nh n t i, không cho tranh cãi, còn ai dám ph n bác cáo tr ng thì “quan” toà hèn h tr thù b ng cách tăng m c án thêm nhi u năm tù!

Chính vì th chúng ta không có quy n quên, mà ph i nh , nh mãi cái bài h c đ ng cay c a th i C i cách Ru ng đ t đã qua. Nh không ph i đ tr thù ai mà đ cho chính mình b t ngu đ i, b t ngâ th , đ khôn thêm, c nh giác h n, dng c m h n và đ không còn b đánh l a, không còn b đề đ u c i c n a.

Ti u thuy t “Ngày Long Tr i Đêm Lữ Đẩu” ch c s giúp cho nh ng ai đ c nó s không quên mà nh mãi nh ng ngày đen t i, kh ng khi p c a th i qua đ tăng thêm ngh l c và quy t tâm đ u tranh cho m t t ng lai t i sáng h n, không còn bóng dáng nh ng k nhân danh ch thuy t này, ch nghĩa n , t t ng kia đ đ n, áp ch , hành h , th m chí gi t h i dân lành.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thuĩ đánh theo lĩ i lũy tĩn, nghĩa là thu hoĩ ch đĩ c nhĩ u thì phĩ i nĩ p thuĩ cao hĩn gĩ p bĩ i. Nĩ u không nĩ p đĩ thuĩ thì ngĩĩ i nông dân bĩ đày đĩ đĩ cách, thĩ m chí bĩ bĩ tù. Và nĩ u không muĩ n bĩ ỹ tù thì nông dân đành phĩ i mang trâu bò ra bán, hĩ t trâu bò thì phĩ i bán đĩ n nĩ trang, đĩ vĩ t trong nhà, thĩ m chí cĩ nhĩ ng đĩ ỹ ỹ trên bàn thĩ, v.v... đĩ nĩ p thuĩ. Nhĩ ng cũ c “bình đĩ n tích” và “bình sĩ n lĩ ng” nhĩ m tính sĩ lĩ ng thu hoĩ ch đĩ đĩ nh mĩ c thuĩ chĩ ruĩ ng phĩ i nĩ p đĩ u do các đĩ ng viên cũ ng sĩ n mĩ m cho các cũ t cán bĩ n cũ nông “phát giĩc” đĩ tĩng mĩ c thuĩ lên và gĩn ếp cho chĩ ruĩ ng nhĩ m “đĩnh” vào lĩ p ngĩĩ i hĩ u sĩ n ỹ nông thôn. Trong tĩc phĩ m “Chuyĩn Làng Ngày ỹ” (xuĩ t bĩ n năm 2006), nhĩ văn Vĩ Văn Trĩ c đĩ mĩ rĩ t rĩ nét nhĩ ng cũ nh cũ ng bĩ c trĩ ng trĩ n nông dân đĩng thuĩ hĩ i đĩ.

9/ Liĩn khu Bĩ n hĩ i đĩ có sáu ỹ nh: Thanh Hoĩ, Nghĩ An, Hà Tĩnh, Quĩng Bĩnh, Quĩng Trĩ, Thĩ a Thiĩn-Huĩ. Ba ỹ nh phĩa Nam vĩ hoàn cũ nh bĩ chĩ m, hĩ p thĩnh Phĩn khu Bĩnh Trĩ Thiĩn, ỹ trong Khu Bĩ n.

ỹ